

цитѣ му при посрѣщането на митрополита Серафима". Утро дава първата строфа. Прѣпечатвамъ пѣсенъта отъ Ил. Св. кн. III, с. 3, дѣто е дадена цѣлата така, както била дадена на Чакъровъ отъ г-жа Гигова, племенница на поета. Разликата между Ил. Св. и Утро въ първитѣ строфи е въ това, че въ Утро тѣ сж дадени, както сж и у мене, а не:

Ти, вѣчно пжтнице,
Ясно ми слѣннице,
Я се поспри!

Долу на земната
Тварь сътворенната и благословената
Ти се съзри.

Споредъ Ил. Св. и азъ раздѣлямъ стихотворението на строфи, като дългитѣ стихове отдѣлямъ на по два, както е дадена първата строфа въ Утро. За сжщата пѣсенъ Утро прибавя: „Заради гласа Чинтуловъ е написалъ тази пѣсенъ на сжщия дактиличенъ размѣръ на Жуковсковата „Пѣсенъ Русскому царю“ (с. 182). Утро има прѣдвидъ руския химнъ отъ Жуковски.

№ 21. *Двама приятели* — Првъ и единственъ пжтъ печатано въ Ил. Св., год. XIII (1905), кн. VI (юни), заедно съ № 20. Безъ да се съобщава отъ кого сж пратени и безъ никаква бѣлѣжка къмъ тѣхъ, тия двѣ стихотворения сж помѣстени подъ общо заглавие: „Двѣ неиздадени до сега стихотворения на Д. П. Чинтуловъ“. Най-напрѣтъ е „Двама приятели“, послѣ „Пѣсенъ на Сливенския Митрополитъ Г. Г. Серафима“. Слѣтъ второто стои: влѣво — „Сливенъ“, вдѣсно — (1872 г.), и не е ясно, датата отнася ли се и до двѣтъ стихотворения. Навѣрно тя е само за второто, пѣсенъта на Митрополитъ Серафимъ. Общото заглавие показва: 1) че изпращачтъ на стихотворенията не е знаелъ за печатането догавана на второто стихотворение въ Ил. Св. кн. III, с. 3; 2) че оправдано е посочилъ това стихотворение като Чинтулово, поради което може да се вѣрва, че и първото стихотворение („Двама приятели“) е отъ Чинтуловъ, макаръ че за такава пѣсенъ никой другъ не е загатвалъ. — Приемамъ, че пѣсенъта е отъ Чинтуловъ не само поради това единственото и анонимно сви-